

[Krag.]

til Udlaan? Det er jo ganske udelukket. Og saa vil Følgen til syvende og sidst blive, at det hele kører fast, idet ogsaa paa Obligationmarkedet Tilbøjeligheden til Obligationssalg vil vise sig attagende gennem Tiderne, og derigennem det hele trækkes i en Haardknude.

Vi skal have saa billige Rentesaetser her i Landet, som muliggøres gennem den Penge- rigelighed, der er til Stede, og den Udlaans- vilje, der i det hele taget findes. Det er det, vi alle er interesserede i. Men for den lille Sparer, der f. Eks. gennem et langt Liv har sammensparet, skal vi sige 25 000 Kr., som han og hans Kone kan leve af, betyder det ikke helt lidt, om Indlaansrenten er 4 pCt. og han kan faa 1 000 Kr., eller man nedsætter den til 3 pCt. og derved reducerer hans Ind- tægt til 750 Kr., medens den, der har en større Kapital og kan anbringe den i Obliga- tioner, kan faa 5 pCt. af sine Penge eller mere. Og jeg vil minde det ærede radikale Parti, der nu synes at deltage i den kølige Betragt- ning af den lille Sparer, om, at det var jo samme Betragtning, som den radikale Presse og de radikale Talere, som just ikke var bundet her inden for denne Sals Mure til Partiet, gjorde sig til Talsmand for i varmt følte og kraftige Ord, dengang da den højt- ærede Indenrigsminister i September 1933 fremsatte sit Konverteringsforslag baseret paa Særskatteydelse. Vi kan alle sammen erindre, at da lød Talen anderledes, end den gør det i Dag, og jeg vil tilraade det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen at opriske dette i sin Erindring.

Maa jeg sige til den højtærede Inden- rigsminister, at det gør mig virkelig meget ondt, at Ministeren uden videre erklærer, at det Amtsskatteforslag, vi har fremsat i Landstinget, kan der ikke være Tale om at gennemføre. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sagde iblandt saa mange ufor- nuftige Ting dog faktisk en rigtig Ting i denne Forbindelse, idet han sagde, at det var en mikroskopisk Forbedring, der var indtraadt for Landbruget i Tiden siden September 1933. En mikroskopisk For- bedring, det har det ærede Medlem jo Ret i. Men ikke desto mindre har denne mikro- skopiske Forbedring foranlediget, at Amts- skattetrykket er vokset med ca. 14 Mill. Kr. siden den Tid.

Mon ikke det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen og den højtærede Indenrigsmini- ster kunde gaa sammen og snakke om, om det ikke vilde være rimeligt, at man dog i nogen Grad formindskede Virkningen af denne mikroskopiske Forbedring? Thi ingen

vil kunne hævde, at hvis det var rimeligt i 1933 at nedsætte Ejendomsskatterne til Amtet med 20 Mill. Kr., saa er det urimeligt nu at nedsætte dem med 15 Millioner. Eller vil nogen kunne hævde, at Landbrugets Forhold er saaledes ændret, at det i 1934—35 er rimeligt at beskatte Erhvervet med 12—13 Millioner mere, end Tilfældet var i 1933—34? Jeg vil hævde, at for dette er der ingen Rimelighed, og dette hænger sammen med, at den Undergrænse, ud fra hvilken Lettelsen skal formindskes pr. Prome, som Forrentningsprocenten øges, er sat alt for lavt, den er sat ved Nul i den gældende Lovgivning, hvilket er uden en- hver Rimelighed, meget maa beklages og bør rettes.

Jeg ved jo ikke, hvordan Skive-Vælgerne har det. Jeg synes, at Amtsraadsvalget viste, at helt godt havde de det ikke, i hvert Fald ikke de, der hører til den højt- ærede Indenrigsministers Flok. Og derfor kan jeg ogsaa godt forstaa, om de Skive- Vælgere vedvarende har det Ønske, som den højtærede Minister hævdede, de tid- ligere har haft, at Valg kun bør finde Sted ved Valgperiodens Afslutning. Jeg har derfor ikke lagt saa megen Vægt paa Raabet paa Valg, som har lydt i den seneste Tid fra radikale Munde og i den radikale Presse. Ganske vist er det jo muligt, at de Radikale regner med, at de kan faa Absolution for Aars Forsyndelser ved at gaa til Valg paa Raabet om Bevarelse af Rentenedsættelses- politikken, den Politik, som de selv har undlivet. Jeg kunde tænke mig, at de vilde sætte mere Pris paa dette end at komme til Valg paa et Grundlag, der vælges af den højtærede Statsminister; højest sandsynligt vil det jo blive et Grundlag, som ikke i saa høj Grad aabner Mulighed for Det radikale Venstre. Jo nærmere vi kommer til Valget, desto mindre nær ligger maaske Det radikale Venstres Interesser og den højtærede Stats- ministers — det skal jeg nu lade dem om at afgøre, saaledes som de til vekslende Tider er Venner til.

Men i hvert Fald maa jeg være af den bestemte Opfattelse, at saaledes som Forholdene ligger her i Landet, er der endnu en Mulighed for at yde en Støtte til de nødstedte ved i Sommerens Løb at forberede en Moratorie- og Saneringsord- ning, at faa hele Gældsproblemet inden for Landbruget saaledes saneret, at rolige Tider kan paaregnes for Erhvervet. Og derpaa lægger vi megen Vægt. Men i øvrigt er vi naturligvis klar til at tage de Konsekvenser, der maatte følge af Be- slutninger i det høje Ministerium, enten